

Nanjing - foto tillæg med 51 fotografier på 20 siderNiels Mejlhede Jensen, 2015, www.mejlhede.dk

Foto 2, 3. Nanjing centrum, set fra mit sprogklassevindue. Der er nogen der hænger der højt oppe og pudser vinduer. Vi ser at bygningen er 8-kantet foroven og 16-kantet længere nede. Så vinduer i de 4 "hjørner" står lidt skråt, og vinduer ved de andre 2x4 "hjørneflader" får et skråt knæk. Det virker specielt - og dyrt. Men viser interesse for arkitektur, frem for at bygge en "flad" simpel kasse.

Foto 4, 5. Oprullede ledninger ved udgangen fra min skole til gaden med den 16-kantede skyskraber. Lige udenfor til højre stod denne madvogn næsten hver dag ved middagstid og solgte små færdigretter. Mine kolleger syntes ikke om at spise denne mad, da man ikke vidste hvilke råvarer der var benyttet.

Foto 6. To kvinder kommer her med frugter for at sælge dem fra fortovet, og fra pladsen ved nedgangen til den centrale metrostation. De viser således at de vil klare sig selv.

Det er 1' oktober, den nationale helligdag, for sejrsdagen i 1949 hvor Mao udråbte den Kinesiske Folkerepublik i Beijing. Der er nu en uges national ferie.

Foto 7. En lidt ældre typisk boligblok. Vi ser de mange aircondition anlæg til at køle de hede sommermåneder, og til at varme lidt de kølige vintermåneder.

Foto 8. I en typisk lidt ældre boliggade med ingen eller få butikker kan man indrette sig på fortovet med hyggeligt fællesskab.

Foto 9. Metro-tog: når det ikke er myldretid er der ofte mulighed for at få en siddeplads. Det indvendige togrum er lige så langt som det lange tog. Ved de store centrale stationer skal man have tasker gennem sikkerhedskontrol, og jeg skulle en gang drikke en slurk af min flaske for at vise at det kun var vand.

Foto 10. Min flinke kvindelige kollega og guide for denne dag blev træt på hjemvejen og viste sit gode sovehjerte da hun fik en siddeplads i metroen.

Foto 11. Foran metrostationen (Long Mian Da Dao) i den sydlige del af Nanjing hvor jeg stod på om morgenen holder der mange cykler og også masser af elektriske scootere. Der er måske ikke batterikapacitet til at køre hele vejen ind til Nanjing. Metroen går dels under jorden og dels oppe på søjler, (hvilket den gør her bag ved min ryg).

Foto 12. I højre side af billedet skimter vi nogle grønne cykler. Det er bycykler til gratis lån, og det så jeg også i andre byer. Jeg blev fortalt at det var en ide man havde fået fra Danmark.

Foto 13. Her er der en nedgang til metroen, en af de 24 nedgange til den centrale metrostation Xin Jie Kou. Vi ser at vi skal gå lidt op for at komme ned til metroen, en god ide i tilfælde af kraftig regn.

Foto 14. Her til højre køber man en billet til metroen. I baggrunden ses den mørke munding til sikkerhedskontrol af tasker.

Foto 15.
På denne metrostation har en kunstner fået lov til at muntre sig.

Foto 16. Denne reklame i metroen var det nærmeste jeg så til afbildning af en næsten nøgen kvinde i Kina.

Foto 17. Under denne store centrale plads ligger den store metrostation Xin Jie Kou, med de 24 udgange. Jeg kom op af metroen ud for den ældre bygning med de store søjler, for at gå 50 m hen til min sprogskole. Til venstre i billedet, midt på pladsen er der en stor statue af byens helt: Sun Zhong Shan (= Sun Yatsen), som væltede kejseren i Beijing i 1912 og dermed blev præsident her i Nanjing.

Foto 18. Busser og fx lastbiler findes i mange størrelser. Dette her er nok en 3-hjulet taxa bus, som dem jeg ofte så ved metrostationen, (men aldrig kom til at køre med). Solfanger ses på bygningen.

Foto 19. Vejskilt der viser fx 2 højresvingsbaner her i venstre halvdel af vejen, og et venstresving i højre halvdel. Det styres med moderne lyssignaler længere fremme. Derved behøver bilerne ikke forud at ligge og krydse farligt over de andre baner. Vejskiltet er til orientering, de aktuelle vejbaner er bredere og ses malet på asfalten.

Foto 20, 21. Vejskilte på kinesisk - helt uden latinske bogstaver.

Foto 22. Statue ved den store vej- og jernbane-bro over Chang Jiang (= Yangtzekiang) fra 1968.

Foto 23, 24, 25. I en lille restaurant (eller spisested) hang der nogle plakater fra den gang Kina var maoistisk. Her spiste jeg et par gange i middagspausen i mit sprogkursus.

Min sproglærerindes mor kom for at hilse på mig, og give mig en æske grøn te.

Foto 26, 27. Population control, a basic policy of china, demands eugenics, står der. Forkert engelsk? Mor og far og ét barn (her en pige), det er lykken. Så kan det være nai nai (farmor) der mest passer det lille barn, og så har vi den lykkelige kinesiske familie til højre.

Foto 28. Her sidder nai nai og nyder en is, med sit sovende barnebarn i kærlig kontakt i skødet, og ikke lagt bort i en barnevogn som hos os.

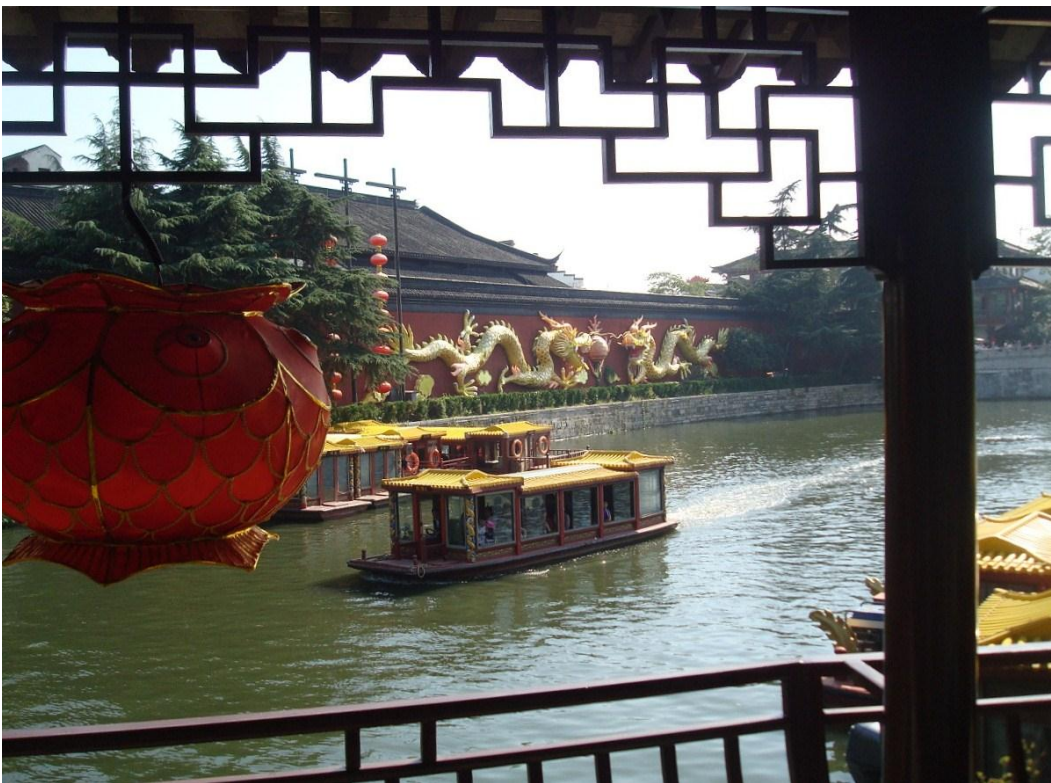

Foto 29. Porten ind til det delvis genopførte historiske kvarter Qinhuai, med Konfuzi templet. Japanerne havde udjævnet hele kvarteret i 1937 krigen i forbindelse med massakren på 300.000 mennesker.

Foto 30. Man kan sejle en stille rundtur i kvarteret.

Foto 31. Her i Qinhuaier kvarteret er der fyldt med mennesker her på denne dejlige dag, den 2' oktober, 2' feriedag i national ferien, med det kinesiske flag overalt.

Foto 32, 33. Der sælges pynt til at sætte i håret på toppen af hovedet, hvilket synes at være en modedille som ses hos en del børn og voksne, især piger.

Foto 34. Konfuzi (= Kongfuzius) ca. år 500 før Krist, med skrivepenslen højt hævet, opfordrer til at man skal uddanne sig, dygtiggøre sig i de klassiske værker, være beskedne, uselviske, storsindede, være flittige. Gennem eksaminer som alle kan deltage i, bondesøn såvel som fyrstesøn, skal de dygtigste udvælges til statsapparatet. Kunsten at styre en stat drejer sig om at have tilegnet sig de klassiske kundskaber. (Der skulle vel gå omtrent 2.500 år før vi kom til det i Europa?).

Så unge kinesere: det er bare med at kile på med studierne! (Ligesom vi ser på Subote med betonteknologien).

Eller med den skrive-pen, der i Kina ikke er en fjerpen, men en blød skrive-pensel: det er bare med at se at få lært at skrive nogle tusinde kinesiske skriftegn?

Foto 35. Det budskab tager pigen her til sig, og kaster sig ydmygt for Konfuzis fødder. Hun skal nok forbedre sig og studere flittigt i skolen. Pigen gennemførte et slags bønne ritual, der for mig lignede det som buddhister udfører. Buddhisme er en religion grundlagt i Indien ca. 500 før Krist og bredte sig ud over Kina ca. 1000 år senere.

Kina har 4 religionslignende handlinger:

1. Forfædre hyldest med lys og røgelse på givne datoer, og hyldest af køkkenskytshelgener og dørskytshelgener mv.
2. Daoismen, ca. 600 før Krist, skabe harmoni mellem de to modsat rettede kræfter yin og yang, hvor mennesket skal leve i harmoni med naturen, ikke gribe ind.
3. Konfuzianisme, ca 500 før Krist, harmoni mellem menneskene, ved at vise lydighed og respekt for fx storebror, for far, for ægtemand, for fyrsten og hans repræsentant, hvor den overordnede så skal behandle andre som han selv vil behandles.
4. Buddhisme, ca. 500 efter Krist, i Kina med flere guder og med himmel og helvede.

Foto 36. Nanjing Museum med to personer i jadedragter. Den mest betydningsfulde person til venstre med de røde kantbånd har jade-pladerne syet sammen med guldtråd, mens den anden person her til højre har måttet nøjes med sølvtråd.

Foto 37. Nanjing Museum med porcelæn: den store blok til venstre er en hovedpude! Se foto 44.

Foto 38, 39. Nanjing Museum indgang. Jeg besøgte to museer kaldt Nanjing Museum.

Foto 40. Min morgenmad i studenterkantinen en lørdag: bl.a. risvælling, kager og baozi.

Foto 41. Ved en tur sammen med to kolleger: middagsmad på et af de utallige spisesteder i Nanjing. Vi får en stor lækker fisk med tilbehør der holdes varm med 4 små blus under fadet.

Foto 42. I parken ved søen i Nanjing: mange steder er der hængt utallige røde lykke-bånd op.

Foto 43. I parken ved søen i Nanjing hænger der mange sedler med ægteskabstilbud, til især piger.

Foto 44. I parken ved søen i Nanjing kan man tage sig en lur, med vandflasken som hovedpude.
Foto 45. Man vandrer her med en paraply for ikke at blive brunet af den skarpe oktobersol.

Foto 46. Ved familiesøndagsturen på scooteren har enebarnet måske også et ønske til turen.

Foto 47. Ved den berømte jernbanebro over Chang Jiang (Yangtze) i Nanjing bedømmes betonen.

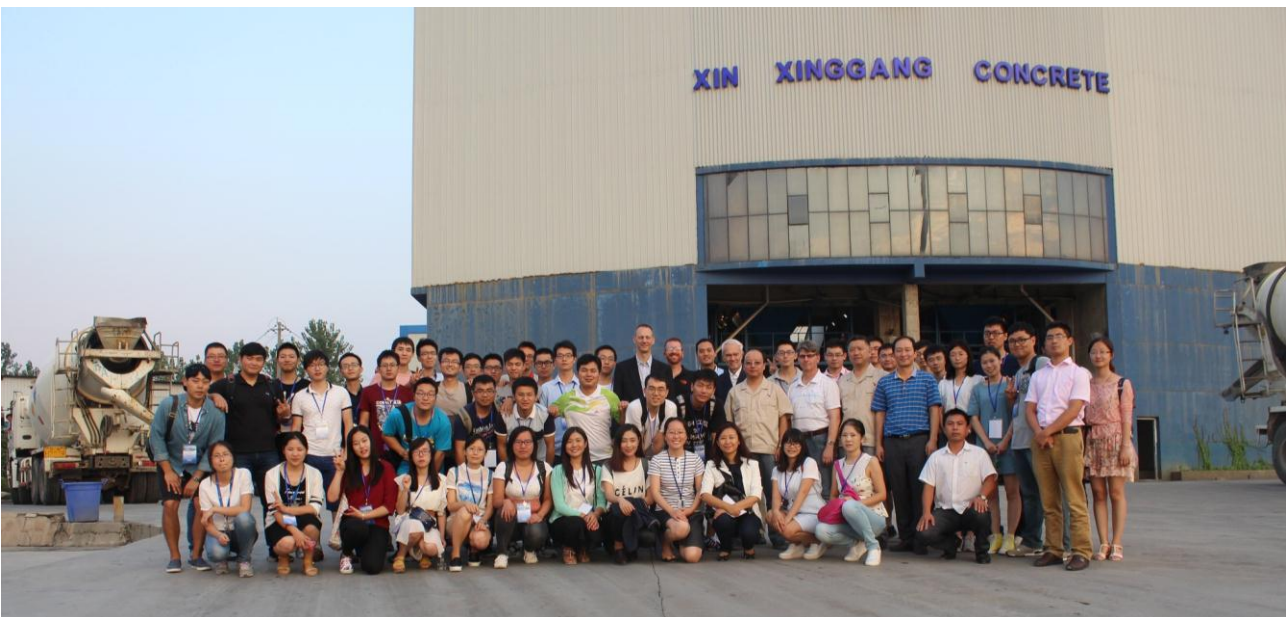

Foto 48. De mange deltagere i Ph.D kurset på Subote er på besøg på en betonfabrik i Nanjing.

Subote

Foto 49. Udsigten fra mit soveværelse på Subote over til de studerendes flotte værelsesbygning.

Foto 50. Når vi zoomer ind ser vi placeringen af airconditionet, forbundet med et kabel der hænger løst ned, i stedet for at være fastgjort skjult ude i kanten. Arkitekten ønsker så åbenbart at give lidt variation i ensartetheden i facaden med dette synlige nyttige kabel, ligesom når moderne arkitekter vælger at have åbne lofter i rummet med synlige ventilationskanaler mv., dvs. med synlig funktion.

Foto 51. Den illuminerede indgang til Subote ved hjemkomst om aftenen.